

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*

MODEL FOR DEVELOPING ENTREPRENEURIAL COMPETENCY OF
STUDENTS AT RAJAPRAJANUGROH 50 SCHOOL UNDER
THE OFFICE OF SPECIAL EDUCATION ADMINISTRATION

สุวิชญา ชินธนาชุกิจ

Suwitchaya Chintanachukit

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

Rajaprajanugroh 50 School, Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education, Thailand

Corresponding Author's Email: sa_o_atom@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะ โดยการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง จำนวน 586 คน 2) เพื่อ ศึกษาความต้องการจำเป็นด้วยแบบสอบถามกับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู จำนวน 57 คน และสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ ด้วยแบบสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ ด้วยการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบ สัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่ อยกร่างรูปแบบ ตรวจสอบร่างรูปแบบกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คนด้วยการสนทนากลุ่ม 4) เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ ด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการ ยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ตรวจสอบร่างคู่มือการใช้รูปแบบกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 5) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ โดยการทดลองแบบ One-Shot Case Study และประเมินผลการใช้รูปแบบด้วยการให้ครูวัดสมรรถนะ จำนวน 605 คน และ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบกับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู รวม 57 คน 6) เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ ด้วยการประเมินความเป็นไปได้และ

* Received 16 May 2024; Revised 22 May 2024; Accepted 28 June 2024

ความเป็นประโยชน์กับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู จำนวน 57 คน 7) เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและประเมินข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน พร้อมประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประกอบด้วย 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) คุณลักษณะ และผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และภาพรวมของสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการประเมินความต้องการจำเป็น ในภาพรวมค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.202

3. ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ พบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ส่วนนำ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 1) กระบวนการพัฒนา 2) วิธีการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 3) สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ องค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ 1) นโยบายของผู้บริหาร 2) ความร่วมมือของคณะดำเนินการ

4. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ 1) ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของคู่มือ ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการสู่การปฏิบัติ 1) คำแนะนำการใช้รูปแบบ 2) บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา 3) บทบาทของครู ส่วนที่ 4 บรรณานุกรม

5. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ พบว่า ในภาพรวม การวัดสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ พบว่า ในภาพรวม มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

7. ผลการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะ พบว่าโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ, การเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50

Abstract

This research aimed to study 1) To study the components of competency by synthesising documents and related research and analyzing construct validity, a total of 586 people were recruited. 2) To study the current conditions and needs with a questionnaire with the deputy directors of educational institutions and teachers, 57 people, and interviews for competency development guidelines. with interviews with 9 experts 3) to develop a competency development model by synthesizing form elements Interviews on the model development guidelines with 5 experts, held a workshop to draft the model. Review the draft model with 9 experts through group discussions. 4) To develop a manual for using the competency development model. With a workshop to draft a manual for using the format Review the draft manual for using the model with 5 experts. 5) To evaluate the use of the competency development model. By experimenting with a One-Shot

Case Study and evaluating the use of the model by having 605 teachers measure their competency and questionnaires on their satisfaction with the use of the model with the deputy director of the educational institution and teachers, totaling 57 people 6) to Evaluate competency development models By evaluating the feasibility and usefulness and with the deputy directors of educational institutions and teachers, totaling 57 people 7) to prepare policy proposals regarding competency development by holding workshops and evaluating policy proposals By seminars based on experts with 9 experts and assess the feasibility and usefulness of policy proposals.

The research results were found as follows:

1.The analysis of competency components consisting of 1) knowledge, 2) skills, and 3) characteristics and the results of the structural validity analysis found that the model is consistent with the empirical data.

2.Results of the current study Necessary needs were found to be at a high level overall. and an overview of the desired conditions at the highest level as for the results of the needs assessment, Overall, the essential needs index is equal to 0.202.

3.The results of the development of the competency development model were found to consist of 3 elements: Component 1 Introduction 1) Principles of the model 2) Objectives of the model Component 2 Process for developing entrepreneurial competencies 1) Development process 2) Methods for developing entrepreneurial competencies 3) Entrepreneurial competencies action Component 3) Conditions for success 1) Executive policy 2) Cooperation of the operating team

4.The results of developing the manual for using the competency development model found that the manual for using the model consists of 4 parts: Part 1: Introduction 1) The origin and importance of the model. 2) Objectives of the manual, Part 2: Entrepreneurial competency development

model, Part 3: Putting the entrepreneurial competency development model into practice: 1) Recommendations for using the model 2) Role of educational institution administrators. 3) The role of the teacher, part 4, bibliography

5.The results of the evaluation of the use of the competency development model found that, overall, the measurement of students' entrepreneurial competencies at the highest level and the results of the questionnaire regarding overall satisfaction with the use of the format were at the highest level.

6.The results of the assessment of the competency development model found that, overall, it was possible. at the highest level the results of the overall evaluation of the usefulness of the format were.

7.The results of preparing policy proposals regarding competency development were found, overall, to be at the highest level. The overall evaluation of the usefulness of the policy proposals was at the highest level.

Keywords: Model of Competency Development, Student Entrepreneurship, Rajaprajanugroh School

บทนำ

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 – 2580 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) ได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการยกระดับการพัฒนาประเทศในทุกมิติ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัย ให้เป็นมนุษย์ที่ดี เก่ง มีคุณภาพ มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ ด้วยการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการทุกระดับสร้างโอกาสให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ และการตลาด รวมถึงการสร้างระบบนิเวศ ที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้วางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) พัฒนา

ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2565 ในการส่งเสริมการมีงานทำและพัฒนาผู้ประกอบการด้วยการขับเคลื่อนศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา ส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ โดยการ Re-skill, Up-skill, New skill เพื่อให้ทุกกลุ่มเป้าหมายมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาการจัดตั้งธุรกิจ (ศูนย์ Startup) โดยเชื่อมโยงเครือข่าย กศน. และสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพในวิถีชีวิตรูปแบบใหม่ และพัฒนานักเรียนทุกช่วงวัยให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะอาชีพ และมีทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

นอกจากนโยบายจากส่วนกลาง สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัดและมีหน้าที่ดูแลโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ ซึ่งในปัจจุบันมีโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 52 แห่ง ทั่วประเทศได้นำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาสงเคราะห์ ระยะ 5 ปี พ.ศ.2566 – 2570 ซึ่งเป็นแผนพัฒนาการศึกษาที่มุ่งจัดให้แก่บุคคลที่รัฐจำเป็นต้องให้การสงเคราะห์เป็นพิเศษรับเด็กด้อยโอกาสตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด 10 ประเภท การจัดการศึกษาเน้นการส่งเสริมทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีรายได้ที่มั่นคงจากการประกอบอาชีพที่สุจริต ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนอาชีวะมุ่งเน้นให้นักเรียนสร้างนิสัย ทัศนคติ รู้จักคิด ลงมือปฏิบัติ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง เสริมสร้างค่านิยมเกิดคุณลักษณะความเป็นผู้รับผิดชอบอย่างมีส่วนร่วม ความมีวินัย ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ขึ้นในตนเอง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 ตั้งอยู่ที่ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2564 มีนักเรียน จำนวน 808 มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 75 คน เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส 10 ประเภท แบบประจำพักนอนที่โรงเรียน จำนวน 14 หอพัก ซึ่งโรงเรียนได้นำนโยบายสู่การปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นพัฒนา

นักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสามารถ โดยเน้นทักษะวิชาการ ทักษะการดำรงชีวิต และทักษะอาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข คือ การได้ประกอบอาชีพที่สุจริตและการมีรายได้ที่มั่นคง โดยเน้นอาชีพอิสระให้รู้จักคิดสร้างงาน มากกว่าใส่ใจในอาชีพรับจ้าง ดังนั้น โรงเรียนจึงจัดการเรียนการสอนอาชีพที่มุ่งเน้นให้นักเรียน สร้างนิสัย ทักษะที่ดีในการทำงาน รู้จักคิด ลงมือปฏิบัติ แก้ปัญหาด้วยตนเอง และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนเสริมสร้างค่านิยมจนเกิดคุณลักษณะความเป็นผู้รับผิดชอบต่อส่วนรวม ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ โดยโรงเรียนได้ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนอาชีพใน 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนอาชีพในรายวิชาเพิ่มเติมทุกระดับชั้น 2) การเรียนอาชีพระยะสั้น ในช่วงเวลา 15.30 – 16.30 น. ของทุกวันให้นักเรียนได้เลือกเรียนอาชีพคนละ 1 อาชีพ ที่ตนเองสนใจได้อย่างหลากหลายกลุ่มอาชีพ ได้แก่ เกษตรกรรม, อุตสาหกรรม, พาณิชยกรรมและการบริการ, ความคิดสร้างสรรค์, และคหกรรม 3) การจัดการเรียนในระบบทวิศึกษาและ 4) โรงเรียนได้ดำเนินโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน (สอ.) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกประกอบอาชีพด้วยประสบการณ์จริง แต่การจัดการเรียนการสอนอาชีพของโรงเรียนประสบปัญหาหลายประการที่ทำให้ไม่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาและพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

3. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
4. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
5. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
6. เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
7. เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ตอน 1 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการโดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ด้วยแบบสอบถามกับนักเรียน จำนวน 586 คน ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยาย ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการที่ผู้วิจัยพัฒนากับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis)

ขั้นที่ตอน 2 ศึกษาความต้องการจำเป็น ด้วยแบบสอบถามกับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู จำนวน 57 คน และสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ด้วยแบบสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ด้วยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ด้วยการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบ สัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อยกร่างรูปแบบ ตรวจสอบร่างรูปแบบกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ด้วยการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ตรวจสอบร่างคู่มือการใช้รูปแบบกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ด้วยการใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Shot Case Study และประเมินผลการใช้รูปแบบด้วยการให้ครูวัดสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน จำนวน 605 คน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ กับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู รวม 57 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย และ โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ด้วยการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ กับรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครู จำนวน 57 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ เพื่อหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ขั้นตอนที่ 7 จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ และประเมินข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน พร้อมประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 1) ความรู้ 2) ทักษะ 3) คุณลักษณะ และผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น พบว่า ในภาพรวมของสภาพปัจจุบัน ในการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน อยู่ในระดับมาก และภาพรวมของสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลการประเมินความต้องการจำเป็น ในภาพรวมค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.202 และผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน พบว่า กระบวนการพัฒนา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดแผนและทิศทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 2) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 3) การกำหนดแนวทางการสร้างความร่วมมือของภาคีเครือข่าย 4) การจัดระบบนิเวศสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการเริ่มต้น และวิธีการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 5 วิธี ได้แก่ 1) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) การจัดการเรียนการสอนรายวิชาอาชีพ 3) การฝึกอบรม 4) การจัดประสบการณ์จริงในการทำอาชีพ 5) การศึกษาดูงาน

3. ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ส่วนนำ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 1) กระบวนการพัฒนา 2) วิธีการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 3) สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ องค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ 1) นโยบายของผู้บริหาร 2) ความร่วมมือของคณะดำเนินการ

4. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบฯ ประกอบด้วย 4 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 บทนำ 1) ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของคู่มือ ส่วนที่ 2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สู่การปฏิบัติ 1) คำแนะนำการใช้รูปแบบ 2) บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา 3) บทบาทของครู ส่วนที่ 4 บรรณานุกรม

5. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ในภาพรวม การวัดสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และผล การสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ในภาพรวม มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

7. ผลการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มี 4 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับกระทรวงศึกษาธิการ 2) ระดับสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) ระดับสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และ 4) ระดับสถานศึกษา และผลการประเมินข้อเสนอเชิงนโยบาย พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ของข้อเสนอ เชิงนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของ ข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า สมรรถนะของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 3 ด้านคือ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะ (Skills) และ 3) คุณลักษณะ (Attributes) สำหรับด้านความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย 1) การวางแผนเป้าหมายชีวิตสู่การเป็นผู้ประกอบการ การวางแผน เป้าหมายชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งทุกคนต้องให้ความสำคัญในการกำหนดเป้าหมาย ของชีวิตตนเองอย่างมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานะของ

ตน แล้วมุ่งมั่นพยายามปฏิบัติทุกวิถีทางที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ได้วางแผนไว้แต่หากเมื่อดำเนินชีวิตตามกรอบที่มีการวางแผนแล้วเกิดปัญหาและอุปสรรคบุคคลนั้นก็ยังสามารถหาจุดบกพร่องที่เกิดขึ้นมาพิจารณาและทบทวนขั้นตอนเพื่อแก้ไขพัฒนาและปรับปรุงให้ชีวิตของบุคคลมีคุณภาพรวมทั้งเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขทั้งทางด้านร่างกายจิตใจและด้านสังคมโดยรวม หากทุกชีวิตมีการวางแผนเพื่อเป้าหมายของชีวิตย่อมจะส่งผลให้ประสบกับผลสำเร็จในชีวิตได้อย่างแน่นอนในทางตรงข้ามหากบุคคลใดไม่มีการวางแผนเป้าหมายชีวิตในเรื่องใด ๆ เช่น การศึกษาเล่าเรียนการใช้จ่ายเงินทองในชีวิตประจำวันหรือการเลือกประกอบอาชีพ ย่อมส่งผลกระทบต่อชีวิตทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาหรือการประกอบอาชีพในอนาคตสอดคล้องกับ กนกกาญจน์ คำบุญชู และ ธนัสถา โรจนตระกูล (2565) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะของผู้ประกอบการและกลยุทธ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) คุณลักษณะของผู้ประกอบการ เป็นสิ่งกำหนดแนวทางการดำเนินงานโดยรวมของธุรกิจ 2) กลยุทธ์ธุรกิจของผู้ประกอบการ เนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ในการทำธุรกิจที่มีประสิทธิภาพนั้น จะทำให้ธุรกิจสามารถแย่งส่วนแบ่งตลาดจากคู่แข่งได้

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ในภาพรวมของสภาพปัจจุบัน ในการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อยู่ในระดับมากและภาพรวมของสภาพที่พึงประสงค์ ในการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนต้องการพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการตามกรอบแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันในประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ ที่ได้กำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการยุคใหม่ให้เติบโตอย่างเข้มแข็งและเป็นกลไกสำคัญในการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนัญญา สุขสมวัฒน์ และคณะ (2563)

เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน คราวด์ซอร์สซิ่ง พบว่า ความรู้และทักษะที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุดในยุค ดิจิทัล 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ทักษะด้านการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อเข้าถึงลูกค้า 2) ทักษะด้านสารสนเทศการใช้สื่อและเทคโนโลยีทักษะด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้ มีประสิทธิภาพทักษะด้านการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและกล้าตัดสินใจและทักษะด้าน ความรู้เกี่ยวกับตัวธุรกิจ และ 3) ทักษะด้านการสื่อสาร/การเจรจาต่อรอง สำหรับรูปแบบ การพัฒนาที่ผู้ประกอบการในยุคดิจิทัลเลือกใช้มากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การเรียนรู้ ด้วยตนเอง 2) การศึกษาดูงานนอกสถานที่และการให้คำปรึกษาแนะนำ 3) การฝึกอบรม และการฝึกงานกับผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ผู้ประกอบการสามารถนำผลจากการวิจัยนี้ไปใช้โดย การเลือกใช้รูปแบบการพัฒนาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาสของตนเองเพื่อนำไปสู่การ ต่อยอดและพัฒนาธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ

3. ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของ นักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
 ผลพบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ประกอบไปด้วย องค์ประกอบที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของ รูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 1) กระบวนการพัฒนา 2) วิธีการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 3) สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ องค์ประกอบที่ 3 ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการนำ รูปแบบไปใช้ประกอบด้วย 1) นโยบายผู้บริหาร 2) โครงสร้างการบริหาร 3) การนิเทศ กำกับ ติดตาม 4) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนัญญา สุขสมวัฒน์ และคณะ (2563) เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความ เป็นผู้ประกอบการของนักเรียน คราวด์ซอร์สซิ่ง พบว่า แนวทางในการจัดการเรียน การสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการ มีดังนี้ 1) การจัดเนื้อหาในรายวิชาให้มีการสอน พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจเตรียมเนื้อหาพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดตั้งและดำเนิน กิจการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 2) การจัดประสบการณ์การทำธุรกิจจริงให้ผู้เรียน ควรให้ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติ เขียนแผนธุรกิจทำโครงการ หรือธุรกิจขนาดเล็กด้วยตนเอง 3) การจัด กิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสนใจของตนเองร่วมกับการให้ผู้เรียนวิเคราะห์และ วางแผนในการพัฒนาดตนเองและการทำงาน 4) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็น

ผู้ประกอบการ และ 5) การใช้กรณีศึกษา/สถานการณ์จำลองประกอบการจัดการเรียนการสอน

4. ผลการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 ประกอบด้วยส่วนที่ 1 บทนำ : 1) ที่มาและความสำคัญของคู่มือ 2) วัตถุประสงค์ของคู่มือ ส่วนที่ 2 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 : 1) องค์กรประกอบที่ 1 ส่วนนำ 2) องค์กรประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 3) องค์กรประกอบที่ 3 เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สู่งานปฏิบัติ : 1) คำแนะนำการใช้รูปแบบ 2) บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา 3) บทบาทของครู และส่วนที่ 4 บรรณานุกรม สอดคล้องกับ จิรศักดิ์ จันกัน, ฉลอง ชาตรุประชีวิน และสถิรพร เขาวนชัย (2567) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบไปด้วย 4 องค์กรประกอบ ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 ผู้ดำเนินการพัฒนา องค์กรประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา องค์กรประกอบที่ 3 วิธีการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 สมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

5. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ในภาพรวมการวัดสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านคุณลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก และด้านทักษะอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับ จิรศักดิ์ จันกัน, ฉลอง ชาตรุประชีวิน และสถิรพร เขาวนชัย (2567)

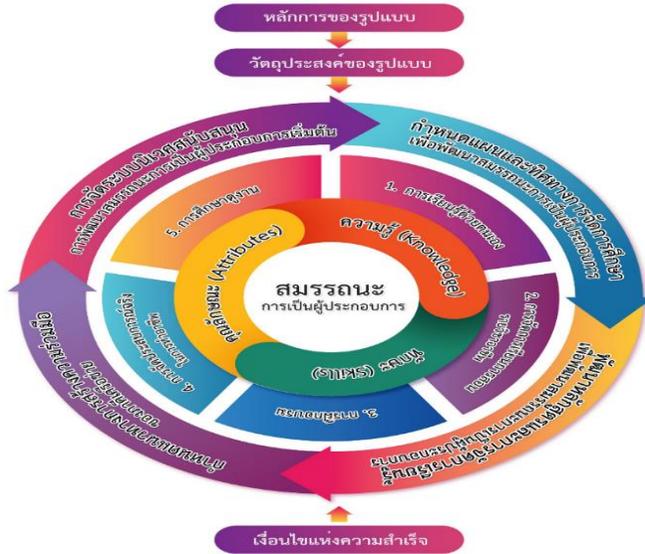

เรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลพบการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา, วิธีการพัฒนาสมรรถนะ มี 3 วิธี ได้แก่ การจัดสถานการณ์จำลอง การฝึกอบรม และการศึกษาดูงาน และสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ

6. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า องค์กรประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 ส่วนนำ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 3 เจือใจแห่งความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด และองค์กรประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศฤงคาร ใจปันทา (2563) เรื่อง รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการกระจายอำนาจ และด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ สำหรับแนวทางของการบริหารแบบมี ส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ประกอบด้วย แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ด้านการมีส่วนร่วมในการบริหาร ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการกระจายอำนาจในการบริหารและปัจจัยความสำเร็จ โดยรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเป็นรูปแบบที่มีการบูรณาการองค์ประกอบของการบริหารแบบมีส่วนร่วม 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) บทบาทของผู้เกี่ยวข้อง 2) การบริหารเชิงกลยุทธ์แบบมีส่วนร่วม 3) วิธีการส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ 4) การทำงานเป็นทีม 5) ผลลัพธ์ซึ่งประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบโดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

7. ผลการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ของข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ สุตฉกาจ สุตแก้ว (2563) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้การสร้างทักษะผู้ประกอบการของครูผู้สอน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัยในประเทศไทย ในบริบทการศึกษานอกระบบ (Non-formal-education) พบว่าการส่งเสริมการสร้างทักษะความเป็นผู้ประกอบการในประเทศไทยได้รับการสนับสนุนอย่างแพร่หลายทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชนที่มีการสนับสนุนและให้แหล่งเงินทุนในการเริ่มต้นและประกอบกิจการธุรกิจ ดังนั้น การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนในการเป็นผู้ประกอบการถือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการศึกษา และนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในระดับประเทศ สำหรับประเทศไทยการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก มีผลทำให้คนไทยและสังคมไทย ต้องปรับตัวให้ทันกับสถานะการเปลี่ยนแปลงดังที่ได้กล่าวมาซึ่งปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้คนเผชิญการเปลี่ยนแปลง คือ การพัฒนาทักษะและการสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้มีทักษะในการประกอบอาชีพ และการสร้างคุณค่าสิ่งใหม่ๆ ให้กับสังคม ชุมชน และระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในโลกสมัยใหม่ ดังนั้น สิ่งแรกที่ต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นในประเทศไทยอีกด้านหนึ่ง คือ การพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมกันพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าและเทียบเท่าอารยประเทศที่ได้พัฒนาแล้ว

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

จากภาพ แสดงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ส่วนนำ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ : 1) กระบวนการพัฒนา 2) วิธีการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ 3) สมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ องค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ: 1) นโยบายของผู้บริหาร 2) ความร่วมมือของคณะดำเนินการ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ สถานศึกษา ต้องจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้โดยผ่านความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ดังนั้น ครูผู้สอน ควรหาเครือข่ายหาความร่วมมือที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานศึกษาหรือภาคเอกชนมาทำข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

1.2 ผลการวิจัยพบว่านโยบายของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดให้การพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการเป็นกลยุทธ์สำคัญของสถานศึกษา จัดประชุมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกับ คณะครู พัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และเสริมแรงในการทำงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาระบบนิเทศ ติดตาม การใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงปัจจัยสาเหตุที่ส่งผลต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

กนกกาญจน์ คำบุญชูและ ธนัสนา โรจนตระกูล. (2565). คุณลักษณะของผู้ประกอบการและกลยุทธ์ที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(12), 398-410.

จิรศักดิ์ จันกัน, ฉลอง ชาตรุประชีวิน และสธิพร เขาวนชัย. (2567). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 12 (2), 567.

ชนัญญา สุขสมวัฒน์, สุวิมลว่องวาณิช, และชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ. (2563). แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน: *คราวด์ซอร์สซิง*. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 15(2), 1-14.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ศฤงคาร ใจปันทา. (2563). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุซญ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุวิมล วองวาณิช. (2558). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: วี.พรินท์ (1991).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. เรียกใช้เมื่อ 20 มีนาคม 2562 จาก <http://social.nesdb.go.th>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2565). แผนปฏิบัติการราชการประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับปรับปรุงตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร). กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- สารสนเทศโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50. (2565). รายงานข้อมูลสถานศึกษาของศึกษาสงเคราะห์-ราชประชานุเคราะห์. เรียกใช้เมื่อ 24 มีนาคม 2565 จาก http://www.specialset.bopp.go.th/set_index/index.php?page=schooledu.
- ฉกาจ สุดแก้ว. (2563). การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ การสร้างทักษะผู้ประกอบการของกลุ่มครูผู้สอน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ในประเทศไทย ในบริบทการศึกษา นอกระบบ. ใน ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.